

כניסת השבת 16:21
צאת השבת 17:20

עלון מורה

סיפורים מחזקים

הסוחרים הערבים קנאו בו מאד והעלילו עליו שהינות שהוא מוכר הם יינות חמוצים והוא עובד על לקוחותיו. ושמועה כמו שמועה, עושה לה כנפיים ולאט לאט, אנשים הדרו רגליהם מהחנות של אותו יהודי והוא הגיע לשוקת שבורה, מלאי גדול של סחורה בחנות ואין קונים. כל מוכר אחר היה בוכה על שאתרע מזלו וכן היה בא בטענות לשמים ושואל שאלות, אבל אותו יהודי, הרים עיניו לשמים ואמר: 'אבא שבשמים אני מאמין בך ויודע שכל מה שאתה עושה, לטובה אתה עושה'

אותו מוכר יהודי תלה בטחונו בקב"ה ובינתיים היינות שלו החמיצו, אבל הפעם באמת. באותה עת פרצה מגפה של מחלת עור בבגדד, וכל הרופאים אמרו, שכדי להעביר את המחלה הנוראה, צריך למרוח חומץ, מיד רצו כל החולים בבגדד לחנותו של היהודי, כי כל יין הפך חומץ, השתרך תור ארוך בחנות, כולם הגיעו לקנות חומץ, לרבות אלו שלכלכו עליו עמדו בתור... בקבוק החומץ נמכר בסכום של כפול ארבע ממחיר היין שהיה בתחילה, ובתוך ימים ספורים התעשר אותו בעל חנות והכל בזכות בטחונו המלא בקב"ה, נקי מתלונות וטענות.

הוציאו אותי כמו מחבל ושמו עלי אזיקים, הביאו אותי לתחנה, ואני כלל לא הבנתי איזו עבירה תנועה עשיתי? מיד אמרו לי שאני שותף לפשע! איזה פשע? השם ישמור! ובמשטרה נאמר לי שמדובר על שני פושעים שעוקבים אחריהם הרבה זמן, נאספו ראיות עד לתפיסתם כרגע. ובתא המטען שלי, מצאו תיק עם יהלומים, זהב, תכשיטים מאד מאד יקרים, שטרות רבות של כסף, ואתה סייעת של שני הפושעים הללו אמרו לי.

אמרתי לחוקרים 'אני רק לקחתי אותם טרמפ, אני לא שייך אליהם' 'כן' אמרו לי החוקרים 'כל הסייענים אומרים את זה' התחלתי להתחנן על חיי, אבל שום דבר לא עזר ועשו לי גם משפט והסברתי גם לשופט שאני אדם נורמטיבי ואין לי קשר לשודדים האלו, אבל השופט לא השתכנע וקבע חצי שנה מאסר! והמשיך האסיר החרדי לספר לרב 'הכניסו אותי לתא עם פושעים ואנשים לא נעימים בלשון המעטה, איזה דיבורים? איזה ניבולי פה? האוזן שלי לא יכולה לשמוע, שפה שאני לא מכיר.

עֶפְרָן = 400 כנגד ארבע מאות שקל כסף.

הַמֶּלֶכִּי עִם הָאִישׁ הַזֶּה - "עם האיש הזה" סופי תיבות משה, לרמז שהלכה כדת משה וישראל.

שְׁשִׁים הֵמָּה מִלְכּוֹת: אברהם ויוצאי ירכו, בני קטורה 16, ישמעאל ובניו 13, יצחק ובניו 3, בני יעקב 12, בני עשו 16.

אברהם אבינו הגיע מוכן כדי לקנות את מערת המכפלה באלף שש שהכין בכיסו, עפרון חשב מהמותן, קפץ והפסיד 600 שקלים, לעתים אנחנו קופצים במהירות למסקנות, שופטים, גוזרים, וכתוצאה מכך ההפסד הוא גדול ויתרה מכך מישור על הדרך נפגע. **השיעור בבית הספר** היה אמור להתחיל בשעה שמונה בבוקר, אך המורה אחר לשיעור. הילדים ישבו בכיתה והמתינו להודעה בדבר ביטול השיעור. אחרי המתנה ארוכה הגיע סוף סוף המורה לבית הספר ונכנס לכיתה, בכניסתו לכיתה עמד אחד הילדים, הושיט את זרועו השמאלית ובאצבעו הימנית הורה על שעונו. המורה שהבין שהילד מסמן לו שאחר, סטר על לחי התלמיד.

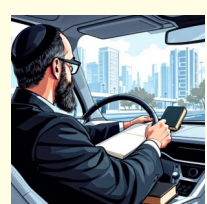
בחור אחד עם קוקו וגופיה נכנס לחנות של תשמישי קדושה ואמר לבעל החנות שהוא הביא עמו תפילין ישנות שהיו של סבא שלו שנפטר והוא רוצה למכור אותן. 'כמה תיתן לי עליהן?' שאל הבחור. 'למה אתה רוצה למכור? לא חבל, זה היה של סבא שלך, אולי תניח אותן?' 'מה להניח? לא יודע מה זה להניח? קח תבדוק, אני מעדיף לקבל עליהן כסף, אני הייתי פסע מלזרוק אותן לפח אשפה, אבל אז עלה במחשבתי, אולי להרויח מהן משהו'

שמע בעל החנות 'פח אשפה' והזדעזע, לקח את התפילין והחל לבדוק אותן, כשפתח את התפילין וראה את הפרשיות אמר 'וואוו! אלו פרשיות מהודרות! איזה קלף משובח? איזה כתב?, תגיד מי היה סבא שלך?' 'סבא שלי היה רב, עם זקן לבן וכובע והיה לומד בישיבה, אני לא כזה, אני רק רוצה להרויח כמה שקלים מהתפילין' תוך כדי שהם מדברים ביניהם נכנסה אשה אחת לחנות ואמרה שהיא מחפשת תפילין לא יקרות רק שיהיו כשרות. 'אהה לבר מצוה?' 'לא, לא לבר מצוה, הבן שלי בן 20' 'למה הוא בעצם צריך תפילין?' 'תראה, הבן שלי חייל בלבנון והתקשר היום ואמר שהגיע אליהם מישור לגדוד עם קוביות שחורות, והבן שלי לא יודע מה זה הקוביות השחורות? אותו אדם ניסה לשכנע להניח תפילין, אף אחד לא רצה, ורק הבן שלי ועוד חבר אחד שלו הסכימו להניח, האיש אמר להם לחזור אחריו, הם מלמלו ובקושי הבינו מה הם אומרים, אבל הבן שלי למרות שלא הבין כל כך מה הוא עושה? הרגיש הרגשה טובה שאין לתאר, ואז המפקד קרא לחיילים לעשות סיוור שטח,

קבל אותו אסיר את הכל באהבה וכששאתו באה לבקר, בקש ממנה להביא ספר שמלמד עזרה ראשונה. וכשקבל את הספר החל קורא, עד שהגיע לסעיף 'מה התסמינים של התקף לב?' למד אותו אסיר את ענין של התקף לב, עד שחשב לביים מצב של התקף לב. יום אחד בחדר אוכל של הכלא, התמוטט אותו אסיר, כביכול בעטיו של התקף לב, מיד לקחו אותו לבית חולים, בדקו א.ק.ג. תקין, אז החליטו לעשות אקו לב ואחרי הבדיקה אמר הרופא 'מיד צינתור' תוך כדי הצינתור, עלו על עוד משהו, ומיד אמרו הרופאים 'חייב ניתוח מעקפים דחוף' וכשסיימו את המעקפים, אמרו הרופאים שאוטם שריר הלב 98 אחוז ממנו היה סתום, ואם לא היה מגיע באותו יום לניתוח בבית החולים, סביר להניח שזה כבר היה מאוחר מדי... אותו חרדי שכב בבית החולים עד ששוחרר לגמרי, גם מבית החולים וגם מהכלא, בנסיבות בריאותיות...

למחרת לא הגיע אותו תלמיד לבית הספר בטענה שהוא חולה. בערב פגש במקרה אותו מורה את הוריו של התלמיד ושאל לשלומם. אמו אמרה למורה: 'דע לך שהילד פגוע ממך, הוא הגיע אתמול הביתה ובכה בחדרו, אתה היית המורה האהוב עליו, הוא לא הפסיק לדבר אודותיך ולהלל אותך, אתה היית הדמות הנערצת עליו, ראה בך מודל לחיקוי, אביו לימדו בכל ערב והבטיח לו באם יסיים מסכת בתלמוד הוא יקנה לו שעון מפואר, הוא כל כך אהב אותך, שאתמול הוא חכה לך בקוצר רוח, כדי להראות לך את השעון החדש שלו, אך במקום מילה טובה, הוא קבל סטירה שפגעה בנשמתו'. המורה תפס את ראשו והבין את טעותו, הוא היה בטוח שהילד מסמן לו על האיחור שלו, המורה קבל שיעור מאלף שאין קופצים למסקנות מהירות. הוי דן את כל האדם לכף זכות.

תלמיד חכם מקרית אתא, בכל יום היה הולך לבית הכלא ומוסר שם שיעור בדף היומי לאסירים כדי לחזקם. יום אחד ראה פנים חדשות בשיעור שלו. אדם כבן 60 חרדי עם זקן לבן, לא נראה בכלל שייך לכאן. אחרי השיעור נגש התלמיד חכם לאותו אסיר חרדי ואמר לו: 'מה לכהן בבית הקברות?' השיב החרדי: 'ראה, אני גר בקריות ויום אחד יצאתי מביתי כדי לנסוע לחיפה, ראיתי שני בחורים צעירים מגולחי ראש ואמרו לי, סלח לי, לאן אתה נוסע? אמרתי לחיפה והם אמרו באת לנו מהשמיים, אנחנו מחפשים טרמפ לחיפה, אפשר לבוא איתך? בשמחה השבתי להם והם עלו למכונית, היה להם תיק גדול, אמרתי להם שימו את התיק בתא המטען, כדי שיהיה לכם נווה לשת, הם שמו את התיק בתא המטען ויצאו לדרך. כשהגענו לצ'ק פוסט, 4 ניידות הקיפו אותנו,

המשך מעבר לדף

המשך מדף קודם

הבן שלי התחיל את הסיור עם עוד כמה חיילים, לפתע התרמיל שלו נתקע בקוצים, הוא ניסה להשתחרר והתרמיל שלו עוד יותר הסתבך בקוצים ובינתיים החיילים התקדמו והוא נשאר מאחור מנסה להתנתק מהקוצים, משהו הזוי לחלוטין, הוא נאבק בקוצים עד שלבסוף אחרי זמן לא קטן הצליח להשתחרר ויצא להשיג את חבריו ומרחוק שמע פיצוץ

עז, כמה מחבריו נפצעו והוא נותר בריא ושלם ובטלפון אמר לי, אמא, התפילין הצילו אותי, אני רוצה תפילין כשרות, אני רוצה להניח תפילין

הבחור עם הקוקו שמע את כל הסיפור של אותה אשה ומיד אמר לבעל החנות: 'תביא לי חזרה את התפילין, אני החלטתי לא למכור אותן, אני אתחיל גם להניח, בכל אופן זה של סבא שלי... ואם הם שמרו על החייל, הן ישמרו גם עלי'.

היה איזה יהודי בארה"ב שסוף סוף הבן שלו הבכור התארס, שמחה גדולה בכל המשפחה וכולם חיכו לחתונה. לילה אחד חלם האבא על אבא שלו כלומר הסבא של החתן, בחלום האבא ובנו החתן רוקדים, לפתע מגיע הסבא עם בגדים ישנים לאולם והם קראו לו לבוא לרקוד איתם, אבל הסבא הביט בהם במבט כועס ונגמר החלום. קם האב מזיע מן החלום וסיפר לאשתו, שהרגיעה אותו ואמרה לו 'חלומות שווא ידברו' 'לא, זה היה נראה כאילו אבא שלי כועס על משהו' 'איזה שטויות, זה רק חלום אין לך מה לדאוג'.

בשעה טובה הגיעה החתונה וההורים ליוו את החתן עם נרות, לפתע נשמע צעקה וראו משהו על הרצפה מתגלגל ועולה באש, מסתבר שזה היה השטריימל של החתן שעלה כמה אלפי דולרים והיתה עוגמת נפש באמצע החתונה. עברה שנה וגם הבן השני התארס וליילה לפני החתונה, חלם האבא את אותו חלום עם הסבא שבא באמצע החתונה עם מבט כועס ועצבני. ושוב סיפר האב לאשתו על החלום והיא ניסתה לומר לו שזה שטויות ואין לו מה לדאוג, שזה רק בגלל שהוא חשב על זה, אז הוא חלם את זה, ואין מה לייחס לזה חשיבות. 'אני אומר לך, יקרה משהו היום בחתונה' 'לא יקרה כלום, אילו סתם דימיונות, תירגע'.

הגיע יום החתונה ועשו חופה ומיד אחרי החופה באו לרקוד ולפתע הפסקת חשמל, כולם היו בטוחים, שזה רק ענין של דקות והחשמל יחזור, אבל החשמל לא חזר, ולא היתה, לא תזמורת ולא

כלום! רק חושך מוחלט באולם! אחרי שלוש שעות כבר כמעט כולם הלכו ונשארו רק מתי מעט מהמשפחה, רקדו קצת לשמח את החתן והכלה, אבל לא צריך להסביר שהיתה עוגמת נפש ענקית!

אחרי שנתיים התארסה הבת והאב פחד ללכת לישון בלילה, כי ידע איזה חלום יחלום, אז הוא נשאר עד כל אותו לילה, אבל זה לא עזר, כי במשך היום היה כל כך עייף שנרדם על הכורסא...

ושוב ראה את אביו בחלום ואמר לו 'טאטה טאטה!' 'איזה טאטה? קלאן־פוק לא טאטה...' והביט בו עם בגדים ישנים במבט מפחיד וכועס! התעורר אותו אב ורץ לאיזה אדמו"ר וסיפר לו את שקרה. אמר האדמו"ר 'אבא שלך כועס עליכם זה ודאי, על מה? אני לא יודע, אבל אולי היה איזה מנהג שאביך נהג ואתם כבר לא נוהגים?'

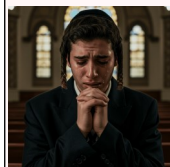
'לא יודע' אמר האב והאדמו"ר שאל אותו על המון אפשרויות ומנהגים והאב שלל את כולם, עד שלפתע תפס את ראשו ואמר לאדמו"ר, שאביו תמיד, כשערך שמחה גדולה, נהג לעשות סעודת עניים, יום לפני השמחה הגדולה, למשל חתונה, יום לפני, עשה אותה סעודה כמו בחתונה, רק שהיה מזמין את עניי העיר לאותה הסעודה.

האדמו"ר אמר שאגב זו הנהגה מצוינת, כל אחד שיש לו שמחה, לפחות שזמין כמה אנשים לאותה שמחה מבלי שיצטרכו לתת מתנה או לשלם, אברך קשה יום או עני שידו אינו משגת, שיבואו, שיוזמנו לשמחה כאורחי כבוד, וזה דבר גדול בשמים וגם לא מותר פתח לשטן לקטרג.

לכן המשיך האדמו"ר 'תזמין לחתונה כמה עניי העיר לחתונה' 'אבל כבר סגרנו הכל ואיך אוכל להזמין כעת אנשים נוספים? מה גם שיש לנו אנשים מאד מכובדים באירוע' אמר לו האדמו"ר: 'פעם ראשונה נשרף השטריימל, פעם שניה נכבה האור, לא רוצה שיהיה לך אסון ורסאי... חלילה, תתקשר לאולם תזמין עוד מנות לעניים, ואתה לא שם אותם באיזו פינה נידחת, אך ורק בשולחנות המרכזיים!'

הלך אותו אב לביתמחוי והזמין הרבה עניים לשמחתו הערב. באו העניים לחתונה וכל כך נהנו והודו לאותו אב והחתונה עברה ללא תקלות ב"ה, כי כשאדם עושה חסד בממונו, אדם מקיים את עצמו.

בחור ישיבה בן 20, בחור נפלא, מתוק, אבל לא מצא עדיין את זיווגו, ורוב חבריו כבר התחתנו. יום הולדתו חל בספירת העומר ולכן היה מקפיד במיוחד על מצוה זו של ספירת העומר. כשהגיע יום הולדתו, יצא את הישיבה והלך לאיזה בית מדרש, ישב ולמד תורה, עד השעות הקטנות של הלילה וגם תוך כדי לימוד בכה ואמר: 'אבא שבשמים, אני רוצה מאד להתחתן, אבל רק אתה קובע, אני בידיים שלך' ברבע לשלוש בלילה חזר לישיבה קרא קריאת שמע ובא ללכת לישון, אבל היה יתוש טורדני לא נתן לו ללכת לישון, יתוש זעיר ללא טייס... הוא קם מהמיטה לפתוח את הדלת, כדי שהיתוש יצא, ושמע מלמטה מישוה שואג את ספירת העומר, ופתאום נזכר הוא, שלא אמר את ספירת העומר ובכלל לא התפלל ערבית! זה העציב אותו מאד מאד, הוא הוריד את הפיג'מה חיש התלבש וירד למטה והתפלל תפילת ערבית בכזו דבקות וגם ספר את העומר והכל בהשתכחות הנפש.

היה שם איזה אדם מבוגר ושאל אותו: 'בשלוש וחצי בבוקר אתה ככה בוכה, למה? קרה איזה משהו?' 'ראה אני בן 20 היום, זו היום הולדת שלי כל כך רציתי להתחתן לפני גיל 20 ולא עלה בידי, ובכיתי ובקשתי מהשם שאני רוצה להתחתן, והלכתי לישון בצער, ומרוב הצער שכחתי להתפלל ערבית ולספור עומר והכל הציף אותי לכן בכיתי, אבל רגע, אתה מה עושה כאן בשעה כזו?'

השיב לו אותו אדם: 'אני ידיד של ראש הישיבה שלכם, למדתי איתו לפני המון שנים, אני ידיד טוב שלו, הנכדה שלי הגיעה לגיל שידוכים, אמרתי לבן שלי, כלומר לאבא שלה, שאני הולך לחבר שלי ראש ישיבה והוא ימליץ על בחורים טובים, הייתי אמור לבוא לכאן מוקדם, אבל בשל ביקור נשיא ארה"ב היו כבישים חסומים, והגעתי לכאן מאוחר בלילה, אז אמרתי אשב ואתפלל ואלמד ובבוקר אדבר עם חברי ראש הישיבה, אבל עתה אני יודע כבר איזה בחור אני רוצה? אני רוצה אותך לנכדה שלי' 'ללמדנו איך הקב"ה מסובב דברים, שנראים לפעמים תמוהים, אבל כולם עבורך ובשבילך'.

נולד בן – נתרפאה המשפחה

אמרו רבותינו בתלמוד ירושלמי (מועד קטן פ"ג ה"ז) לגבי משפחה שנמצאת בימי האבל על פטירת אחד הקרובים: "אמר רבי אלעזר, אם נולד בן זכר באותה משפחה, נתרפאה כל המשפחה" והביאו את דברי הירושלמי רבינו הרמב"ן ועוד, והביאו מרן השלחן ערוך (בסמן שצד).

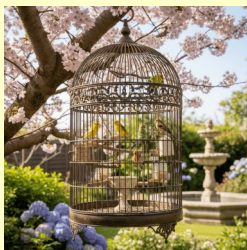
וכתב מרן רבינו עובדיה

יוסף צוק"ל בזו הלשון: וממה שהובא דבר זה בשולחן ערוך, נראה לי שאם נולד בן זכר באותה משפחה, בתוך הזמן, יכולים גם אחרים לשאול בשלום האבלים בתוך שנים עשר חודש, כיון שנתרפאה אותה משפחה. (חזון עובדיה ח"ב עמוד רמז).

ומן הדברים אנו למדים, שאם נולד בן זכר במשפחה, יכולים לכל הדעות בחג הפורים לשלוח משלוח מנות לאבלים, ואפילו ממניי מתיקה, ואפילו למנהג האשכנזים יש להקל בזה.

אסור לטלטל בשבת בעלי חיים

ולכן אסור גם לטלטל כלוב צפורים או כלב בשבת. אבל במקום צער בעלי חיים, שהשמש קופחת על ראש הצפורים, ויכולות לעתים גם למות מחמת כן, מותר להעביר את הכלוב למקום אחר שיש שם צל.

טילטול כלב בשבת

טילטול כלב בשבת, אסור על פי ההלכה, ואפילו כאשר יש בזה קצת צער לכלב, אסור לטלטלו בשבת, כי הוא מוקצה. אבל ליטוף, אינו בכלל טילטול.

העלון לציווג הגון לרות הודיה ורינה ומשיח בני אלנה לאה ולשרית בת חנה וליוסף וחביבית בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הילית ולרפואה הרב דב הכהן קוק בן שושנה ותם רפאל בן שרה שיר ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביבית בת רחל ודותן אלחנן בן רחל ויחזקאל ידידיה בן נחמה שיינדל וחביבה בת נעמה ורונן בן שושנה ור' יהודה בן אסתר **ולעילוי נשמת** שמואל בן שרה ואסף בן בדרה וצאלה בן מרים וזהבה בת זכיה וסימי בת מרים וציון בן רחמים ומונס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנום